

PROBLEMKATALOG ad Examensopgave vinter 2010/2011 – opgave 1

Ad. 1

Problemstillingen i dette spørgsmål er, hvorvidt Ask bliver bundet af løftet over for Busk på trods af dennes forsinkede accept, jf. afl. § 4, stk. 2. Umiddelbart fremgår det, at acceptfristen på en uge er overskredet på det tidspunkt, hvor accepten kommer frem til Ask, og Ask har derfor mulighed for at afvise accepten som for sent fremkommet. Såfremt situationen er den, at Ask måtte indse, at acceptanten forventede, at svaret er kommet rettidig frem, er der dog en reklamationspligt, som efter det oplyste ikke er iagttaget fra Ask's side. Hvorvidt der i den konkrete situation er en sådan pligt, må afhænge af vurderingen af signaler fra det fremsendte. Selve acceptskrivelsen er udateret og giver derfor ingen associationer. En kontrol af postafstemplingen ville imidlertid give mulighed for en mistanke om, at situationen var som beskrevet. Om man i denne situation, hvor alene postafstemplingen afslører problematikken, vil anse dette for tilstrækkeligt til at udløse virkninger efter § 4, stk. 2, er nok diskutabelt. Mange postmodtagelser er således indrettet, at kuverterne er åbne og kastet bort af personale, inden de når frem til den kompetente medarbejder.

Der henvises til Dansk Privatret, 16. udg. pg. 140.

Ad. 2:

Det må antages, at der foreligger fuldmagt med særlig tilværelse, jf. afl. § 16. Tilbagekaldelse af en sådan fuldmagt vil derfor normalt kunne ske ved at fratage fuldmægtigen den skriftlige fuldmagt, hvilket imidlertid ikke er sket i den konkrete situation. Man kan dog altid tilbagekalde en fuldmagt på den i § 12, stk. 2, jf. § 13 angivne måde. Problematikken i nærværende sag er blot, at tredjemanden ikke har gjort sig bekendt med indholdet af skrivelsen og derfor regner med, at der er fuldmagt på det tidspunkt, hvor fuldmægtigen aflægger besøg hos tredjemanden. Det er imidlertid afgørende, at tilbagekaldelsen er kommet frem, hvorfor fuldmagtsgiver i den konkrete situation ikke er bundet.

Der henvises til Dansk Privatret, 16. udg., pg. 180.

Ad. 3:

Problematikken i denne situation er, at der foreligger causaindsigelser – altså indsigelser fra det underliggende retsforhold – som gældscreditorer ønsker at påberåbe sig. Besvarerne bør naturligvis se, at der foreligger et ordregældscreditor, hvorfor reglerne om omsætningsgældscreditor skal anvendes. På overdragelsestidspunktet er der et forfaldent tidsfæstet afdrag, overfor hvilket, der i kraft af reglen i gbl. § 16, stk. 2, er mulighed for at fremsætte alle former for indsigelse, herunder også indsigelsen om manglerne. I øvrigt fremgår det, at der er givet en påtegning, der er let fjernelig, men som rent faktisk ikke er fjernet. I medfør af gbl. § 15, stk. 3, vil det ikke være muligt at påberåbe sig indsigelsen, såfremt påtegningen faktisk var fjernet, men da den ikke er det, er det i stedet reglen i § 15, stk. 2, der finder anvendelse, og indsigelsen bevares derfor.

Der henvises til Dansk Privatret, 16. udg., pg. 445 ff.

Ad. 4:

Der er også i dette tilfælde tale om et omsætningsgældscreditor, jf. gbl. § 11, stk. 2, nr. 2. Spørgsmålet drejer sig om, hvorvidt tidligere rettigheder er blevet fortrængt i forbindelse med senere overdragelse til en godtroende erhverver. Dette vil – forudsat de sædvanlige betingelser i gbl. § 14 være tilfældet. I den konkrete situation er gældscreditor fysisk overdraget fra den, der havde en i

formen lovlig adkomst, og ekstinktion er derfor fsv. mulig. Imidlertid kræves det, at der skal være tale om en gyldig og uomstødelig aftale mellem tyven og den godtroende erhverver, hvilket ikke er tilfældet her, idet der foreligger simpel tvang, jf. afl. § 29. Af rimeligt indlysende grunde ønsker tyven ikke at gøre denne gyldighedsindsigelse gældende, men gevejsreglen åbner her mulighed for, at Ask kan vindicere gælds brevet fra den nok godtroende, men noget anløbne erhverver.

Der henvises til Dansk Privatret, 16. udg., pg. 446.

Ad. 5:

Af indlysende grunde ønsker trediemand at fastholde Callesen som sin kontraktspartner, da fuldmagtsgiver på dette tidspunkt har standset sine betalinger. Uagtet der foreligger en fuldmagt for Callesen, har Callesen i forbindelse med aftalens indgåelse ikke gjort opmærksom på, at han optræder på vegne af fuldmagtsgiver, altså i fuldmagtsgivers navn og for fuldmagtsgivers regning. Udgangspunktet må derfor være, at Callesen personlig er blevet ansvarlig, idet tredjemand har en berettiget forventning herom.

Der henvises til Dansk Privatret, 16. udg., pg. 180 f.

Problemkatalog – opgave 2

Ad. 1

For købmand Olsen bør ses, at han har købt et vareparti der temmelig tydeligt lider af en mangel, en mangel der ikke er uvæsentlig. Det at manglen ikke er champagnens kvalitet, men dens emballering, ændrer ikke på mangelsbetragtningen.

Reelt manglede varepartiet – eller givet store dele heraf – tilsikrede egenskaber, nemlig det helt basale, at propperne selvsagt skal blive på flaskerne, indtil en person bevidst vil åbne.

Denne mangel på tilsikrede egenskaber må give købmand Olsen hævebeføjelse, efter KBL's afsnit om mangler ved salgsgenstanden.

For dyrlæge Hansen – som har udøvet et forbrugerkøb – er der to forhold at overveje

dels om han kan hæve købet for de to flasker, hvilket givet er tilfældet, jfr. en fortolkning af KBL §§ 75 a og 76, hvorefter KBL § 78 må give hævebeføjelse over for købmand Olsen

dels omkring uheldet med proppen hvor øjet beskadiges, hvor det i det mindste forventes, at der overvejes at statuere ansvar efter produktansvarsloven, hvorved producent, mellemhandlere og købmand Olsen kan være målgruppe for krav om erstatning

For læge Rask er situationen reelt identisk med de beføjelser der tilkommer dyrlæge Hansen, jfr. KBL §§ 75 a, 76 og 78.

Ad. 2

Frysedisken – som er et handelskøb – må umiddelbart bedømmes til at lide af en mangel, idet kapaciteten i kontrakten var angivet som 20 grader. Studenten må ikke lade sig forlede af, at sælger beskriver manglen som en bagatel. Allerede fordi det er formuleret i købekontrakten må formodes, at kapaciteten har været drøftet mellem parterne. Ud fra dette kan manglen næppe betragtes som uvæsentlig. Købmand Olsen må efter eget valg kunne hæve købet eller kræve et forholdsmæssigt afslag. Der ses ikke hjemmel til at sælger har en afhjælpningsret.

Ad. 3

Her er der tale om et handelskøb. Problemet må være om risikoen er gået over fra sælger til køber. De 1.200 liter mælk må på aftaletidspunktet være en genusvare, hvorfor risikoen ikke vil kunne gå over på køber før der er sket en individualisering. Problematikken kan anskues således.

Er varebilens levering og dermed risikoovergang ikke anset som sket.

Tilhørende varebilens selvstændige fragtfører må levering og dermed risikoovergang anses som sket.

Er varebilens købmand Olsens levering og dermed risikoovergang anset som sket.

Ad. 4

Cykelkøbet må uanset cyklens placering betragtes som et forbrugerkøb. Først må vurderes om cyklen lider af en mangen, hvilket den temmelig klart gør. Kunne cyklen ikke tåle en overvægtig person, burde sælger klart have gjort opmærksom herpå.

BKL § 78, stk. 1 giver en række beføjelser for købmand Olsen og disse beføjelser kan sælger selvsagt ikke indskrænke ved at ville "slå halv skade".

Når købmand Olsen efter det passerende vil hæve er det en beføjelse der er til hans rådighed, jfr.

KBL § 78, stk. 1.

Den gode løsning bør dog indeholde en betragtning om, at sælger formentlig kan afværge ved at afhjælpe, jfr. KBL § 78, stk. 3, men selvsagt må sælger frafalde sit krav om halv skade.